

עין משפט
נר מצוה
כז:

ק"א א מ"י פ"ב מ"ל מ"ה
ה"ל ח טו"ש ח"מ פ"י רב
טפ"ק ז'
ק"ב ב מ"י פ"א מ"ה ה"מ
ה"ל כד'
ק"ב ג מ"י פ"ב מ"ל טו"ש
ה"ל יא'
ק"ד ד ה מ"י פ"י מ"ל ט"ס
ה"ל ח ט"ס
טו"ש ח"מ פ"י ק"ה טפ"ק ט'
ק"א ו מ"י פ"ב מ"ל ט"ק
מחול ח"ל טו ט"ס פ"ש
ט"ס ט"ר ח"מ פ"י ח'
טפ"ק ז'

רבינו גרשום

בַּחֲשֵׁה. וְאִם וְהָ חֲטָה יִיעָקֹב
פָּרַק אֲמַר ר"ע שְׁמַעְמֵיךְ
דְּכָל שְׂהוּא דְהִבָּל לֹא דְרוּק דְהָא כְּפִיךְ
שְׁמַעְמֵתָ דְלִי בְּעִי דְכִרְוִי כִּי אִלּוּ וְקִי
נִגְזַן שְׁעֵן בְּמַחֲט וּמִקְלָמָא אִיכְפֵּל
מִנָּה לְאַשְׁמֻעִינ מַחֲט מִי לֹא עֲסָקִין
דְּחֵלִי בִּיה מִרְגִּימָא שְׁמַעְמֵת דְּכָל שְׂהוּא
דְּרוּק וְר"ל דְּנִיחַ דִּיעָקֹב ב' מ"מ עֵיקֶר
יִיעָקֹב אִינוּ אֵלֶּה כְּגֵדָה וְחֵלֶן עֵיקֶר
יִיעָקֹב כִּי אִפְּסֵי עֵיקֶר יִיעָקֹב (י"ו):
אֲחֵר אֵילָּן הַנוֹשֵׂה מִכִּי וְקוּרָא:

[illegible]

ההדרן עלך לא יתפור

ג' טפחים כדמוכת בשבת
דערוגה (דף פה.) ואין לומר
דקדושין (דף ט.) קא מייתי לה
אמר כל שהוא למאי חזי ומשני

ונקנין עמה נכסים שאין להם
נכסים שאין להם אחריות נקנין
בשטר ובחזקה שהמטלטלין אין
בכסף ואם מכר לו קרקע ומטל

וַיִּנְקֵן עִמָּה נִכְסִים שֶׁאֵין לָהֶם אַחֲרִיּוֹת הַכֹּהֲנִים
בְּמֵאֵי עֲסֻקֵּינָם בְּחֵישׁ דִּיקָא נִמְי דִּקְתָּנִי כָל
שֶׁהוּא שׁ"מ ת"ש¹⁶ אֵילָן מִקְצֵתוֹ בְּאֵרֶץ וּמִקְצֵתוֹ
בְּחוּל¹⁷ טַבֵּל וְחוּלָן מְעוּרְבִין זֶה בְּזֶה דְּבִרְי רַבִּי
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הִגְדֵּל בְּחִיּוֹב
חֵיבִיב הִגְדֵּל בְּפִטְמוֹר פִּטְמוֹר ע"כ¹⁸ לִפְלִגִי אֵלֶּא
דְּמֵר סַבֵּר¹⁹ בִּירֵיהּ וּמֵר סַבֵּר אֵין בִּירֵיהּ
אֲבָל גִּדֵּל בְּפִטְמוֹר דְּבִרְי הִכֵּל פִּטְמוֹר²⁰ הַכֹּהֲנִים
בְּמֵאֵי עֲסֻקֵּינָם דְּמַפְסִיק צוֹנָמָא אִי הִכִּי מֵאִי
שְׁטַעמִיה דְּרַבִּי דְּהִרְדִּי עֲרִבִי²¹ וּבְמֵאֵי קָא
מִיפְלִגִי מֵר סַבֵּר אוֹרֵא מִבְּכֵל וּמֵר סַבֵּר
הוּא לְחוּדִיָּה קָאִי וְהוּא לְחוּדִיָּה קָאִי וְשֵׁשׁ
עֶשְׂרֵה אֲמַה וְחוּלָן תֵּנִי²² מִרְחִיקֵין אֵין
הַיֵּאֵלָן מֵהַבּוֹר כ"ה אֲמַה אֲמַר אֲבִי מִתְּלָת
טוֹבָא אֲזִיל אֲכַחֲשִׁי לֹא מִכַּחֲשִׁי אֲלֵא עַד
שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה אֲמַה טַפִּי לֹא מִכַּחֲשִׁי כִי אֲתֵא
רַב דִּימִי אֲמַר בְּעָא מִינִיהּ רִישׁ לְקִישׁ מִרְבִּי
וְיוֹחָנָן אֵילָן הַסְּמוּךְ לְמִיצַר בְּתוֹךְ י"ו אֲמַה מְהוּ
אֲמַר לִיה גִּזְלָן הוּא וְאֵין מִבְּיֵאִין מִמֶּנּוּ בְּכוֹרִים
כ"ב אֲתֵא רַבִּין אֲמַר רַבִּי יוֹחָנָן יֵאָחַד אֵילָן
הַסְּמוּךְ לְמִיצַר אוֹחַד אֵילָן הַנוֹטֶה מִבְּיֵא
וְקוֹרֵא שֶׁל מֵנָת כֹּחַ הַנְּחִיל הַיְּהוּשֻׁעַ לְיִשְׂרָאֵל
אֵת הָאֵרֶץ: מִתְנִי²³ אֵילָן שֶׁהוּא נוֹטֶה

על גבי המחרשה ובחרוב ובשקמה כנגד
אילן כנגד המשקולת אבא שאול אומר כל אילן
אשר יהיו אבא שאול ארישא קאי או אסיפא קאי
אבא שאול אומר כל האילן כנגד המשקולת
שמע מינה ארישא קאי שמע מינה אמר רב
כל אילן סרק א' אמרת בשלמא ארישא קאי
אמרת אסיפא קאי אילן סרק מביעי ליה אלא
שמע מינה: **מתני'** אילן שהוא נוטה לרה"ר
רבי יהודה אומר גמל טעון פשתן או חבילי
אילן כנגד המשקולת מפני הטומאה: **גמ'** מאן
הוא אילינן אמר ר"ל במחלוקת שניה ורבי
לל תחת רשות הרבים בורות שיחין ומערות
ועגלה מהלכת וטעונה אבנים רבי יוחנן אמר
הפחית ולא אדעתיה אכלי הכא קמא קמא
ול טעון פשתן או חבילי ומורות: איבעיא להו
למא שיעורא דרבנן נפיש פשיטא דשיעורא
דדרי יהודה נפיש רבנן בשיעורא דרבי
יעורא דרבנן נפיש רבי יהודה בשיעורא דרבנן
תותיה: רבי שמעון אומר כל האילן כנגד
מפני מהיל הטומאה פשיטא מפני הטומאה
מאן איתל עורב טומאה ושדרי התם ^(ו) וסניא
בעלמא קא משמע לן:

הדרין עלך לא יחפור

111

ליונות: לפני ה**טומאה**. מפרס בגמי' ורצון וגדלים לאחר זמן: **כדי שספק ע** יעקב ועקש שיגדידם וילמנו קאנטזי: נח על פני כות מת אלל האלה והיה ר האילן ומתוך שנפשו רבים ה**טומאה** גלגלתה בני ליה לקץ אחד אחד מב' להפליט לו נותר דם אלא שקול אחד מזו

אחריות. דתן בקדושין (דף כו.) עם נכסים שיש להם אחריות בכסף נקנין אלא במשיכה וקרקע נקנה עולין יחד כיון שנתן דמי הקרקע או

ספר לו שטר מירח קרקע וא המון
הקרקע קרקע מדעת מוכר נקטו המטלטלין
לזמן משיכה קמתי מיהא קרקע כל
אזא חייב בציבורים וקס"ד ציבור
קאמין: **הכא במאי עסקינן**
שכל ז' המינים חייבים
בציבורים: **מגורבין** זה בזה. שאין
וומכין על הנבריה לחלוק למאכלא
לומר שלמד הארץ חייבין ושלמד המון
טעורין: **אבל דר"ע הוהיל כפסוק**
טעור אבל היו כל שרשיו בחיול
טעור ואפילו עומד האילן בחור שש
נשרה אמה לארץ ולא אמרינן מן
הארץ יקח: **דמסקין יונמא**. בחלמא
דרש"ס שאין שם לדרין וכולין יקח
זמא: **דדרי ועברי**. האילן נעשה
חד למעלה בעציו: **אזירא מכלכל**.
ע"פ שזמון הקרקע (ו) שפני אגילות
ואיל ונמלטה בחזיר העולם נעשה
חד מתעברי וינקטין: **כ"ה אמה**.

[illegible]

וַיֹּאמֶר לִיָּה אֲבֹא שָׂאוֹל כָּל אֵינָן

הוא דכנוד המשקולת וכל חין
 פירות נמי מלא מרדע ומו
 כל האילנות: אי
 בשלמא ארישא קאי. ולטפוי
 (ומחרבו וסקמו דקאמר ח"ק)
 ימינו דקאמר כל: אלא אי אמר
 קאי. מאי כל הא לגרועי
 בתנא? אילן הנוטע לרשות
 מן הענפים המתחזקות

ליגן. דקחמי קויץ מן העוננים כדי
ל כך מותר ואע"ג שסופה שחתלע
ליה. כשיבא גמל טעון פשמן היאך
יעל עוברי הדרכים ומציאים עליהם
ובני אדם עוברים תחתיה ואי לא
ולא תעמוד שם טומאה: קמ"ל.
לא יחפור

לילה ולא אריך משיעור קודם לכן: שיעור דרבנן נספח
 ויהי עמך אלא משיעור גמל ורובכנן אותו שיעור דר
 ונמשך מא' עבדי ית'. ורובכנן לעולם שיעור דרבנן
 נכ מעל גמלו וחילין חילין משאיר במבורה:
 וחילין כהן או מי שרובכנן חילין כהנה וקא' ליה
 (ו'ישיב) מוסין דא' ממנה' דאפך פסלי טומאה
 אילן וקא' נפל לארעא משה' צריך לקבוען ולי
 ברחללי' בעלמא נטו. כלומר שיעורין נכ' העוסק
 שולח חטאת עליו טומאה ונשכחלן ארעא שולח הא
 וקא' חטאת עמך מהחילי' משה' קוצץ חילי' כגמל כגמל

una amb Alh Alms km Alh un amb una l'ora de

הם יתקבלו. אולם, כפי שראינו, יש להבחין בין שני סוגי תגובות: תגובות שיש להן

ישראל במלחמת ששת הימים

(א) וכלם דחסי וכל דחסי חסד

מסורת הש"ס

(א) נִשְׁמַח כֶּסֶף (ב) מִדְרָס וְעַל
(ג) עִירֻחִין לוֹ: וְשִׁנְיָהּ (ד) וְעֵלִיל
כֶּסֶף: (ה) כִּי־כֶסֶף (ו) וְלִקְחֵן
כֶּסֶף: (ז) וְסִי כִשְׂיָהּ לְהַחֹס
וְחִרְס הַחִמְדָּה לְחִטּוֹת הַחִמְדָּה
שְׁחֹרֵשׁ כִּה לֹא יִהְיֶה עֹשֶׂה הֶאֱלֵן
מִעֲכָשֵׁן אֲחִינוּ עֲרוֹךְ עֵקֶר מִדְרָס:
(ח) לִקְחֵן כֶּסֶף (ט) וְסִי יָם
(י) שְׁחֹרֵשׁ אֶת שִׁינְיָהּ (יב) וְעֵלִיל
דִּי־הַ קִּינָה (יג) רִשְׁיָהּ (יד) וְעֵלִיל
חִסִּי קִדְוִשׁוֹ כִּי דִי־הַ קִּדְוִשׁ:

הגהות הב"ח

(ב) גב' הנה בחלי פסקין. נ"ב
 תימה דה"ל לקרוא תמסנ"ר
 ונ"ב נדמשהו לרש"י ודל"ל
 השנה עקרו בחלי פסד
 תמסנ"ר וק"ל (ב) שם הדבר
 עזר ובהא ק"ל פסל:
 ש"ס וד"ס הנה וברחלה
 נכלהו מצי קמ"ל: ד"ס
 ו"ל חליל ו"ל קרקע חס
 כ"ס: ד"ה חסוקה חס
 הארבעלך ענינו: ד"ה ל'
 קושטא ו"ל חק בית השלחין
 ו"ל חל"ל: ד"ה חס חס
 ו"ל הענינים המרובים
 חל"ל: (ח) ח"ס ד"ה
 ודחלי ו"ל ענינים חס כגד
 המשקולות חס:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]